EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.2.2017
COM(2017) 88 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN

om genomförandet av EU:s avfallslagstiftning för perioden 2010–2012

Direktiv 2008/98/EG om avfall, direktiv 86/278/EEG om avloppsslam, direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall, direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, direktiv 2002/96/EG om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE-direktivet) och direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN

om genomförandet av EU:s avfallslagstiftning för perioden 2010–2012

1. INLEDNING

Denna rapport ger information om genomförandet av följande direktiv om avfall under perioden 2010–2012:

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (ramdirektivet om avfall).
- Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet av miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket (direktivet om avloppsslam).
- Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (direktivet om deponering av avfall).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (direktivet om förpackningar och förpackningsavfall).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE-direktivet).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (batteridirektivet).

Rapporten bygger på uppgifter som medlemsstaterna har lämnat i sina svar på ett frågeformulär om genomförandet. I de fall där medlemsstaterna inte lämnade den efterfrågade informationen bygger rapporten på andra tillgängliga informationskällor, t.ex. rapporter från Europeiska miljöbyrån, information från medlemsstaternas webbplatser och svar som inkommit i samband med tidigare rapporteringsperioder. Detaljerad information om genomförandet av de individuella direktiven finns på http://ec.europa.eu/environment/waste/reporting/index.htm.

2. RAPPORTERINGENS RÄTTIDIGHET OCH KVALITET

Av de 27 medlemsstater som är rapporteringsskyldiga[1] har de flesta besvarat frågeformulären om genomförandet av de direktiv som omfattas av denna rapport. Medlemsstaterna kan fullgöra sina rapporteringsskyldigheter bättre genom att lämna in rapporterna i tid, besvara alla frågor och lämna fullständig information. Bilaga 1 innehåller en översikt av de inlämnade rapporterna.

Kvaliteten på och detaljnivån hos rapporteringen och de inlämnade uppgifterna varierade avsevärt. Svaren var i många fall oklara och vaga. I svaren förekom exempelvis ett stort antal hänvisningar till nationell lagstiftning eller svar från tidigare rapporteringsperioder, men utan närmare uppgifter om direktivens genomförande i praktiken, även där detta uttryckligen efterfrågades.

När medlemsstaterna ombads att lämna statistiska uppgifter och data om efterlevnaden av de mål som sätts upp i direktiven hänvisade de flesta till de årsrapporter som lämnats till Eurostat.[2]

3. DIREKTIV 2008/98/EG OM AVFALL

Medlemsstaterna skulle införliva det nya ramdirektivet om avfall senast den 12 december 2010. Vid rapporteringstidpunkten hade samtliga medlemsstater antingen införlivat direktivet eller var på väg att göra det.

Jämfört med den föregående rapporteringsperioden var genereringen av kommunalt avfall per capita lägre, mängden kommunalt avfall som går till deponier har minskat och materialåtervinning samt förbränning med energiåtervinning har ökat. I slutet av 2012 hade minst hälften av medlemsstaterna nått eller överskridit målet för 2020 att senast förbereda för återanvändning och materialåtervinning av 50 % av sitt hushållsavfall och avfall av liknande slag och sammansättning, eller var på god väg att uppnå målen till dess. Sju medlemsstater rapporterade att de redan hade nått eller överskridit det målet till 2012. Sju andra medlemsstater uppgav att de hade förberett för återanvändning och hade materialåtervunnit över 40 % av sitt hushållsavfall och avfall av liknande slag och sammansättning.

Ett antal medlemsstater lämnade in uppgifter om återvinning av byggnads- och rivningsavfall för 2010–2012. Fjorton medlemsstater rapporterade att de redan hade nått eller överskridit målet att återvinna 70 % av sitt byggnads- och rivningsavfall.

De flesta medlemsstater har offentliggjort program för förebyggande av avfall. Åtta medlemsstater höll fortfarande på att uppdatera sina planer för förebyggande av avfall enligt kraven i ramdirektivet om avfall. Medlemsstaterna har inbegripit principerna om utökat producentansvar, självförsörjning och närhet och principen om att förorenaren ska betala tillsammans med kravet att avfall ska samlas in separat om det är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt möjligt[3] i sina nationella lagstiftningar och politiska åtgärder.

---

1 Kroatien blev medlem i Europeiska unionen (EU) den 1 juli 2013 och var därför inte skyldigt att genomföra dessa direktiv under rapporteringsperioden. Kroatien lämnade dock in svar på frågeformulären om genomförandet 2010–2012 för ramdirektivet om avfall, direktivet om förpackningar och förpackningsavfall och direktivet om avloppsslam. Den informationen har tagits med i rapporten.

2 http://ec.europa.eu/eurostat/web/environment/waste/database.

3 Artikel 10 i ramdirektivet om avfall.

När det gäller avfallshantering uppvisar ett antal medlemsstater avsevärda brister i genomförandet av EU:s avfallslagstiftning, eftersom de fortfarande i stor utsträckning tillämpar deponering för kommunalt avfall. Kommissionen har tagit fram riktad vägledning om genomförandet av specifika åtgärder och användning av EU-fonder för att hjälpa dessa medlemsstater att förbättra sin avfallshantering.[4]

4. DIREKTIV 86/278/EEG OM AVLOPPSSLAM

Direktivet om avloppsslam har varit i kraft i nästan trettio år och genomförandet är fortfarande problemfritt. Det är inte mycket som har förändrats sedan den förra rapporteringsperioden.

Alla medlemsstater använde inte avloppsslam för jordbruksändamål under rapporteringsperioden. I vissa medlemsstater används inte avloppsslam inom jordbruket, eller så används det i mycket begränsad omfattning. En medlemsstat rapporterade att den har börjat använda avloppsslam för jordbruksändamål.

En medlemsstat har anlagt infrastruktur för behandling av avloppsslam och rapporterade om sina metoder för att behandla avloppsslammet innan det används i jordarna.

Medlemsstaternas resultat varierar stort när det gäller kravet att besluta hur ofta jordar där slam används ska analyseras. En del medlemsstater har bestämt tidpunkter då jordarna ska analyseras efter det att slam används första gången. Andra medlemsstater har fastställt analystidpunkterna med så långa intervall som tio eller till och med tjugo år. Andra har inte fastställt några analystidpunkter alls, och jordanalyser krävs endast om gränsvärdena förväntas överskridas.

De uppgifter som medlemsstaterna har lämnat om producerat avloppsslam som används inom jordbruket bekräftar att jordbruket fortfarande är ett av de vanligaste användningsområdena. Även om genereringen av avloppsslam minskade med 2 % mellan 2010 och 2012 jämfört med perioden 2007–2009, rapporterade medlemsstaterna att nästan samma mängd slam användes inom jordbruket som under den föregående perioden.

Detta motsvarar omkring 45 % av den producerade slammängden.

5. DIREKTIV 1999/31/EG OM DEPONERING AV AVFALL

Direktivet om deponering av avfall har varit i kraft länge och det är inte mycket som har förändrats sedan den förra rapporteringsperioden.

Medlemsstaterna har vidtagit åtgärder för att minimera eller eliminera mängden deponerat avfall. Deponeringsgraden för kommunalt avfall inom EU-27 har minskat från totalt 96 055 miljoner ton/193 kg per capita 2009 till totalt 78 036 miljoner ton/152 kg per capita 2012. Den genomsnittliga deponeringsgraden för totalt genererat avfall minskade till 32 % under 2012. En del medlemsstater rapporterade deponeringsgrader för kommunalt avfall på mindre än 5 % under 2012. I många medlemsstater dominerar deponering dock fortfarande i den kommunala avfallshanteringen, och de har deponeringsgrader på över 80 % av det totala genererade avfallet. Dessa medlemsstater har fortfarande mycket kvar att göra för att minska deponeringen.

[4] http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/support_implementation_1st_phase.htm.

De flesta medlemsstater rapporterade en årlig minskning av deponeringen av biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall och annat biologiskt nedbrytbart avfall. Uppgifterna är dock inte alltid fullständiga.

Medlemsstaterna har vidtagit åtgärder för insamling, behandling och användning av deponigas och för att minska olägenheter och faror.

De har också införlivat kravet på kriterier för vilket avfall som ska godkännas i sina nationella lagstiftningar, även tekniska krav såsom övervakning av lakvatten, ytvatten, grundvatten och utsläpp av gaser. Alla medlemsstater lämnade dock inte alltid uppgifter om hur dessa krav genomförts i praktiken av deponioperatörerna.

Femton medlemsstater rapporterade att alla deras deponier för farligt avfall uppfyller direktivets krav, och sju att de fortfarande hade deponier som inte uppfyller kraven. Elva medlemsstater rapporterade att alla deras deponier för icke-farligt avfall uppfyller direktivets krav, och tio att de fortfarande hade deponier som inte uppfyller kraven. Tio medlemsstater rapporterade att alla deras deponier för inert avfall uppfyller direktivets krav, och åtta att de fortfarande hade deponier som inte uppfyller kraven.

Antalet deponier i drift som inte uppfyller kraven för samtliga avfallsflöden (farligt avfall, icke-farligt avfall och inert avfall) är fortfarande ett bekymmer i vissa medlemsstater. Så var även fallet under den förra rapporteringsperioden. Mycket återstår att göra för att hantera detta problem.

6. DIREKTIV 94/62/EG OM FÖRPACKNINGAR OCH FÖRPACKNINGSAVFALL

Direktivet om förpackningar och förpackningsavfall har varit i kraft i över 20 år och det är inte mycket som har förändrats sedan den förra rapporteringsperioden.

Medlemsstaterna har vidtagit en rad olika åtgärder för att förebygga att förpackningsavfall genereras. Åtgärderna omfattar förebyggande planer, system för producentansvar, beskattningsåtgärder, enhetsbaserad prissättning (Pay-As-You-Throw), miljövänlig offentlig upphandling, informationskampanjer och kampanjer för att öka medvetenheten, ekodesign och handlingsplaner för nyckelindustrier. Mellan 2010 och 2012 var mängden och sammansättningen av förpackningsavfall stabil: mängden rapporterat förpackningsavfall inom EU-27 ökade med 0,16 % under perioden.

De flesta medlemsstater har vidtagit olika åtgärder för att uppmuntra återanvändning. Åtgärderna omfattar pant- och retursystem för särskilda typer av förpackningar, beskattningsåtgärder, skyldighet att erbjuda produkter i återanvändbara förpackningar, främjande av återanvändning i avfallsplaner och i form av avfallsförebyggande åtgärder samt åtgärder för att öka medvetenheten. En del medlemsstater har infört eller planerar att införa nya pantsystem.

De allra flesta medlemsstaterna uppnådde målen för övergripande återvinning och materialåtervinning av förpackningsavfall samt materialspecifika återvinningsmål.

Generellt förbättrades medlemsstaternas resultat något för återvinning (från 76,3 % år 2010 till 78,5 % år 2012) och materialåtervinning (från 63,3 % år 2010 till 64,6 % år 2012).

De flesta medlemsstaterna kräver att producenterna ska samla in förpackningsavfall för återvinning och materialåtervinning. Förpackningsproducenterna fullgör denna skyldighet genom att införa egna retursystem eller genom att delta i system som täcker retur, insamling, återanvändning, materialåtervinning eller annan återvinning av förpackningsmaterial. Vissa

medlemsstater har gjort framsteg genom att utvidga befintliga gemensamma system för hantering av förpackningsavfall eller genom att införa ytterligare retursystem och öka antalet gemensamma efterlevnadssystem för förpackningsavfall.

De flesta medlemsstater uppgav att de har nationella standarder för högsta koncentrationer av tungmetaller i förpackningar. Baserat på kommissionens beslut 2009/292 EG av den 24 mars 2009 gäller ett undantag för lådor, backar och pallar av plast avseende de koncentrationer av tungmetaller som anges i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall. Trots att medlemsstaterna är skyldiga att rapportera om hur det system som föreskrivs i detta beslut fungerar och vilka framsteg som har gjorts när det gäller att fasa ut lådor, backar och pallar av plast med för höga koncentrationer av tungmetaller, lämnade ingen av medlemsstaterna information om detta.

7. DIREKTIV 2002/96/EG OM AVFALL SOM UTGÖRS AV ELLER INNEHÅLLER ELEKTRISKA ELLER ELEKTRONISKA PRODUKTER (WEEE-DIREKTIVET)

Denna rapport täcker det gamla WEEE-direktivet. Det har sedan dess ersatts av direktiv 2012/19/EU.

Samtliga medlemsstater har upprättat insamlingssystem och infört åtgärder för miljöriktig behandling av elektriska eller elektroniska produkter, och sett till att producenterna finansierar insamling, behandling, återvinning och miljöriktigt bortskaffande av elektriska eller elektroniska produkter från privata hushåll. De har även infört åtgärder för att se till att producenterna förser konsumenter och anläggningar för behandling av WEEE-produkter med relevant information.

Fler elektriska eller elektroniska produkter samlades in, återanvändes/återvanns och materialåtervanns mellan 2010 och 2012 jämfört med den förra rapporteringsperioden.

Mängden elektriska eller elektroniska produkter som samlades in från privata hushåll inom EU-27 ökade från 2,97 miljoner ton vid årsslutet 2009 till 3,02 miljoner ton vid årsslutet 2012. Under denna period nådde 17 medlemsstater insamlingsmålet på 4 kg elektriska eller elektroniska produkter per invånare från privata hushåll.

De flesta medlemsstaterna nådde direktivets kategorispecifika mål för återanvändning/materialåtervinning och återvinning, och siffrorna förbättrades under rapporteringsperioden. Den högsta insamlingsgraden rapporterades för förbrukningsvaror och små hushållsapparater. När det gäller förbrukningsvaror nådde 26 medlemsstater målet på 65 % för återanvändning/materialåtervinning och målet på 75 % för återvinning. Dessa medlemsstater nådde också målet på 50 % för återanvändning/materialåtervinning och målet på 70 % för återvinning i fråga om hushållsapparater. Antalet medlemsstater som nådde dessa mål var något högre än under den förra rapporteringsperioden, även om listan med medlemsstater varierar inom varje WEEE-kategori. Antalet medlemsstater som nådde de kategorispecifika målen för återanvändning och materialåtervinning minskade något endast för ett fåtal WEEE-kategorier.[5]

[5] År 2009 nådde 26 medlemsstater målen för återanvändning och materialåtervinning av elektriska eller elektroniska verktyg. År 2012 nådde 25 medlemsstater dessa mål. År 2009 nådde 24 medlemsstater målen för återanvändning och materialåtervinning av gasurladdningslampor. År 2012 nådde 23 medlemsstater dessa mål. År 2009 nådde 26 medlemsstater målen för återvinning av elektriska eller elektroniska verktyg. År 2012 nådde 25 medlemsstater dessa mål.

8. DIREKTIV 2006/66/EG OM BATTERIER OCH ACKUMULATORER

Detta var första gången som medlemsstaterna var skyldiga att rapportera till kommissionen om batteridirektivet. Det kan därför inte göras några jämförelser med den förra rapporteringsperioden.

Samtliga medlemsstater har införlivat batteridirektivets krav i sin nationella lagstiftning.

De flesta medlemsstaterna har infört insamlingssystem för batterier och ackumulatorer under rapporteringsperioden. Ett fåtal rapporterade att de fortfarande arbetade med att göra systemen fullt fungerande. Medlemsstaterna har infört åtgärder för behandling och materialåtervinning av förbrukade batterier och ackumulatorer.

De anger att de har infört en rad olika åtgärder för att förhindra att förbrukade batterier och ackumulatorer deponeras, t.ex. tillståndssystem och förteckningar över avfallstyper som det är förbjudet att deponera. Elva medlemsstater uppgav att de har infört åtgärder som går längre än direktivets skyldigheter. Det handlar bland annat om åtgärder för att minimera bortskaffande av avfall som utgörs av industri- och bilbatterier och ackumulatorer som blandat kommunalt avfall, informationskampanjer i skolor och samhällen samt att tillhandahålla uppsamlingspunkter för kostnadsfri retur.

Per den 26 september 2012 hade 20 medlemsstater nått minimiinsamlingsmålet på 25 %.

Fyra medlemsstater uppgav att de hade uppnått 100 % materialåtervinning och åtta rapporterade materialåtervinningsgrader på mellan 50 % och 99 %.

Nitton medlemsstater nådde och/eller överskred materialåtervinningsgraderna för bly-svavelsyraackumulatorer, nickel-kadmiumbatterier och andra batterier och ackumulatorer. Två medlemsstater nådde och/eller överskred materialåtervinningsgraderna för bly-svavelsyraackumulatorer och andra batterier och ackumulatorer, och två medlemsstater nådde och/eller överskred materialåtervinningsgraderna endast för bly-svavelsyraackumulatorer.

Två medlemsstater exporterade förbrukade batterier och ackumulatorer till tredjeländer. Ett antal medlemsstater exporterade dem till andra medlemsstater, vilket inte framgår fullständigt av frågeformuläret om genomförandet. Medlemsstater som inte har egna behandlings- eller materialåtervinningsanläggningar exporterade alla insamlade batterier och ackumulatorer. Ett antal medlemsstater som har egna behandlingsanläggningar uppgav dock att de även hade exporterat sina förbrukade batterier och ackumulatorer för behandling på annat håll i EU.

9. SLUTSATSER

Inte alla medlemsstater uppfyllde direktivens krav att rapportera till kommissionen om genomförandet vart tredje år. En del svarade inte på genomförandefrågeformuläret 2010–2012.

Svaren varierar, en del medlemsstater lämnar detaljerade och fullständiga svar, medan andra endast hänvisar till nationell lagstiftning. De flesta medlemsstaterna uppgav om åtgärderna hade införlivats i den nationella lagstiftningen, men lämnade inga kommentarer om huruvida åtgärderna hade varit effektiva eller hade lett till förbättringar i praktiken. Vissa svar var dessutom inkonsekventa. I vissa fall saknades uppgifter. I andra fall möjliggjorde svaren inga jämförelser mellan medlemsstaterna eller mellan en medlemsstats resultat under den förra och den aktuella rapporteringsperioden.

Många svar innehöll inte tillräckligt med information för en bedömning av situationen för det faktiska genomförandet av direktiven. Många svar hänvisade exempelvis endast till nationell lagstiftning eller återgav delar av lagstiftningstexter, utan ytterligare information om genomförandet, eller innehöll bara hänvisningar till svar på genomförandefrågeformulär för tidigare rapporteringsperioder, utan den efterfrågade informationen eller information om utvecklingen över tiden.

Sammanfattningsvis har de treåriga genomföranderapporter som utarbetas av medlemsstaterna inte visat sig vara effektiva för att kontrollera direktivens efterlevnad, genomförande och effekter. Rapporteringen kräver även stora resurser och kan ge upphov till en onödig administrativ börda.

Den mest objektiva och korrekta informationen för bedömningen av medlemsstaternas resultat på avfallshanteringsområdet är de uppgifter som de måste lämna varje år om genererat avfall, insamling, materialåtervinning och återvinning av avfall, deponier och generering och användning av avloppsslam. Medlemsstaterna bör därför göra mer för att förbättra dessa uppgifters kvalitet, tillförlitlighet och jämförbarhet. Detta kan åstadkommas genom att medlemsstaterna riktmärker rapporteringsmetoderna och inför en datakvalitetskontroll, så att de i sin rapportering av uppnåendet av lagstiftningsmålen använder den senaste och mest harmoniserade metoden.

Dessa slutsatser behandlas i den färska översynen av politik och lagstiftning på avfallsområdet.[6] Inom ramen för denna översyn föreslog kommissionen att bestämmelserna om att medlemsstaterna måste ta fram treåriga genomföranderapporter upphävs, och att övervakningen endast baseras på statistiska uppgifter av god kvalitet som medlemsstaterna är skyldiga att lämna till kommissionen varje år.

6 http://ec.europa.eu/environment/waste/target_review.htm

BILAGA 1: MEDLEMSSTATERNAS SVAR PÅ GENOMFÖRANDEFRÅGEFORMULÄREN, MOTTAGNA AV KOMMISSIONEN FÖRE ÅRSSLUTET 2014

Medlemsstater	Ramdirektivet om avfall 2008/98/EG	WEEE-direktivet 2002/96/EG	Direktivet om deponering av avfall 1999/31/EG	Direktivet om förpackningar och förpackningsavfall 94/62/EG	Direktivet om avloppsslam 86/278/EEG	Batteridirektivet 2006/66/EG
Österrike	+	+	+	+	+	+
Belgien	-	+	+[7]	+	+	+
Bulgarien	+	+	+	+	+	+
Kroatien	+ krävs ej	krävs ej	krävs ej	+ krävs ej	+ krävs ej	krävs ej
Cypern	+	-	+	+	+	+
Tjeckien	+	+	+	+	+	+
Danmark	+	-	+	-	-	-
Estland	+	+	+	+	+	+
Finland	+	+	+	+	+	+
Frankrike	-	+	-	+	-	+
Tyskland	+	+	+	+	+	+
Grekland	+	+	+	+	+	-
Ungern	+	+	+	+	+	+
Irland	+	-	+	+	+	+
Italien	+	+	-	+	+	+
Lettland	+	+	+	+	-	-
Litauen	+	+	+	+	+	+
Luxemburg	+	-	+	+	+	+
Malta	+	+	-	+	+	+
Nederländerna	-	+	+	+	+	+
Polen	+	+	-	+	-	+
Portugal	+	+	+	-	+	+
Rumänien	+	-	+	-	-	+
Slovakien	+	+	+	+	+	+
Slovenien	+	+	+	+	+	+
Spanien	+	+	+	+	+	+

[7] Rapporter inkom från regionerna Vallonien och Flandern, men inte från huvudstadsregionen Bryssel (Bruxelles-Capitale).

Medlemsstater	Ramdirektivet om avfall 2008/98/EG	WEEE-direktivet 2002/96/EG	Direktivet om deponering av avfall 1999/31/EG	Direktivet om förpackningar och förpackningsavfall 94/62/EG	Direktivet om avloppsslam 86/278/EEG	Batteridirektivet 2006/66/EG
Sverige	+	+	+	+	+	+
Förenade kungariket	+	-	+	+	+	+
EU-28: procentandel mottaget (%)	**89 % (25/28)**	**75 % (21/28)**	**82 % (23/28)**	**89 % (25/28)**	**82 % (23/28)**	**86 % (24/28)**

	I tid: senast den 30.9.2013
	Mellan 1.10.2013 och 31.10.2013

	Mellan 1.11.2013 och 31.12.2014
	Ingen rapport mottagen före 3.12.2014

BILAGA 2: GENERERING OCH BEHANDLING AV AVFALL

Kommunalt avfall genererat per medlemsstat (tusentals ton)

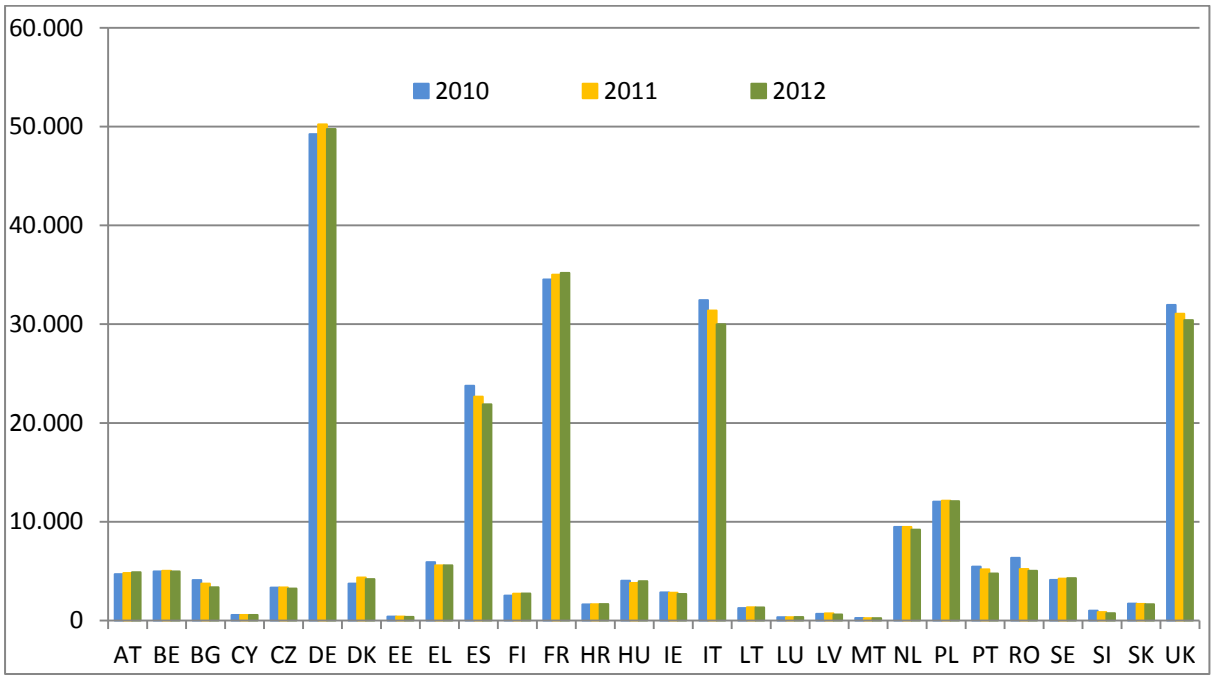

Källa: Eurostat (onlinedatakod: t_env_wasst)

Behandling av kommunalt avfall per medlemsstat (2012)

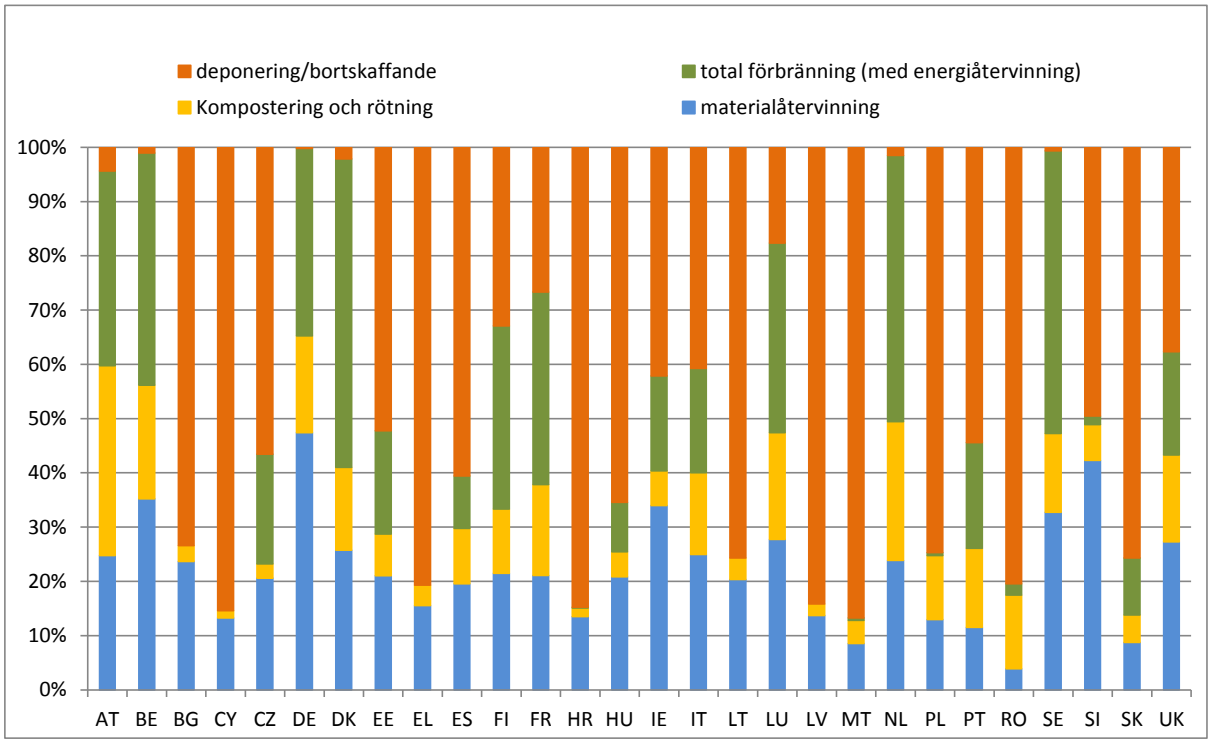

Källa: Eurostat (onlinedatakod: t_env_wasst)

Återanvändning och materialåtervinning av hushållsavfall per medlemsstat

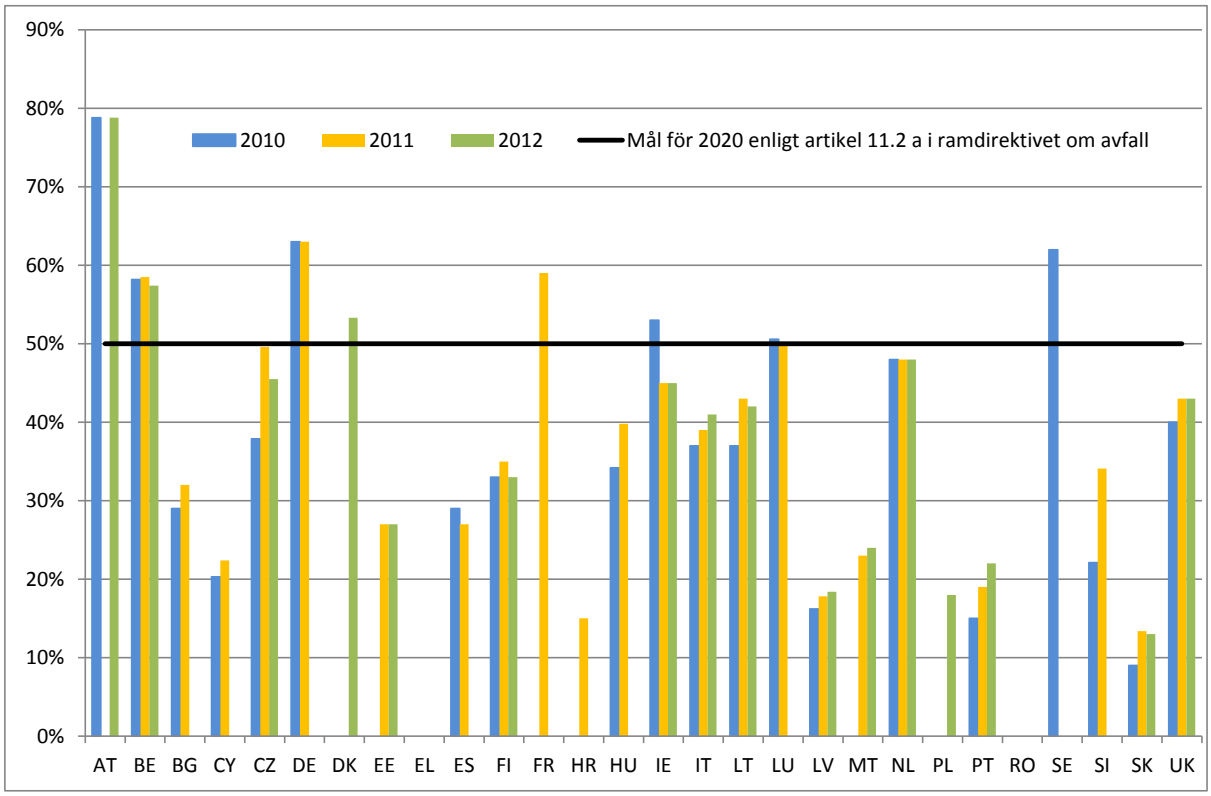

Källa: Uppgifter som medlemsstaterna lämnat till Europeiska kommissionen i frågeformulären om genomförandet 2010–2012 eller till Eurostat via Edamis-portalen.

Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av hushållsavfall – beräkningsmetod

Medlemsstat		Grad av förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av hushållsavfall		
	Beräkningsmetod som medlemsstaten använt:[8]	2010	2011	2012
Österrike	2	79 %	-	79 %
Belgien	3	58 %	59 %	57 %
Bulgarien	3	29 %	32 %	-
Kroatien	2	-	15 %	-
Cypern	2	20,3 %	22,4 %	-
Tjeckien	2	38 %	50 %	46 %
Danmark	1	-	-	53 %
Estland	2	-	27 %	27 %
Finland	4	33 %	35 %	33 %
Frankrike	2	-	59 %	-
Tyskland	4	63 %	63 %	-
Grekland	-	-	-	-
Ungern	2	34 %	40 %	-
Irland	1	53 %	45 %	44 %
Italien	2	37 %	39 %	41 %
Lettland	4	16 %	18 %	18 %
Litauen	2	37 %	43 %	42 %
Luxemburg	3	51 %	50 %	-
Malta	1	-	23 %	24 %
Nederländerna	2	48 %	48 %	48 %
Polen	2	-	-	18 %
Portugal	2	19 %	19 %	22 %
Rumänien	-	-	-	-
Slovakien	3	9 %	13 %	13 %
Slovenien	4	22 %	34 %	-

[8] Kommissionens beslut av den 18 november 2011 om upprättande av regler och beräkningsmetoder för kontroll av huruvida de mål som fastställs i artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG uppfylls (2011/753/EU) (EUT L 310/11).

Medlemsstat		Grad av förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av hushållsavfall		
	Beräkningsmetod som medlemsstaten använt:[8]	**2010**	**2011**	**2012**
Spanien	4	29 %	27 %	-
Sverige	2	62 %	-	-
Förenade kungariket	3	40 %	43 %	44 %
Anmärkningar:	För att kontrollera efterlevnaden av målet enligt artikel 11.2 a i ramdirektivet om avfall får medlemsstaterna enligt beslut 2011/753/EU[9] använda fyra olika beräkningsmetoder för att rapportera om sina återanvändnings- och materialåtervinningsgrader för hushållsavfall. Skillnaden mellan beräkningsmetoderna avser vilka avfallstyper varje metod omfattar, enligt följande: • Metod 1: hushållsavfall i form av papper, metall, plast och glas. • Metod 2: hushållsavfall i form av papper, metall, plast och glas samt andra flöden av specifikt hushållsavfall eller liknande avfallsflöden. • Metod 3: hushållsavfall. • Metod 4: kommunalt avfall.			

Källa: Uppgifter som medlemsstaterna lämnat till Europeiska kommissionen i frågeformulären om genomförandet 2010–2012 eller till Eurostat via Edamis-portalen..[10]

[9] Kommissionens beslut av den 18 november 2011 om upprättande av regler och beräkningsmetoder för kontroll av huruvida de mål som fastställs i artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG uppfylls (2011/753/EU) (EUT L 310/11).

[10] ARGUS (2014), *Compliance Reporting on Waste Framework Directive – Recycling and Recovery Rates for 2010, 2011 and 2012: Report on the validation of household waste data (draft)*, december 2014.

Återvinning av byggnads- och rivningsavfall per medlemsstat

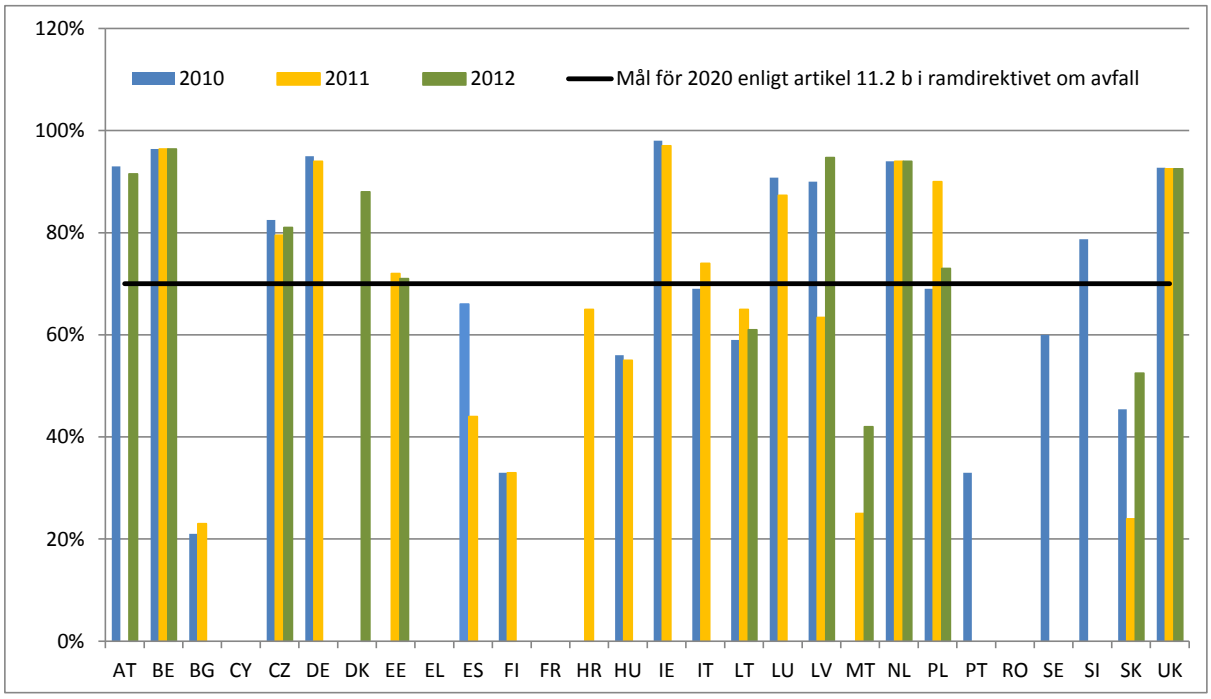

Källa: Uppgifter som medlemsstaterna lämnat till Europeiska kommissionen i frågeformulären om genomförandet 2010–2012 eller till Eurostat via Edamis-portalen.[11]

[11] ARGUS (2014) *Compliance Reporting on Waste Framework Directive – Recycling and Recovery Rates for 2010, 2011 and 2012: Report on the validation of construction and demolition waste data (draft)*, oktober 2014.

BILAGA 3: AVLOPPSSLAM

Mängd avloppsslam som producerats och använts i medlemsstaterna, 2010–2012

	Slammängder som producerats av avloppsreningsverk, torrsubstans (ton/år)			Mängder avloppsslam som används inom jordbruket		
	2010	**2011**	**2012**	**2010**	**2011**	**2012**
Österrike *	117 471	119 069	34 798	33 076	113 248	13 029
Bulgarien	49 757	51 388	59 261	13 644	17 561	21 241
Kroatien	21 315	18 570	19 457	546	681	954
Cypern	7 083	6 815	6 533	5 294	3 912	2 756
Tjeckien	162 724	163 739	162 217	27 253	20 562	35 542
Danmark	131 900	i.u.	i.u.	79 140	i.u.	i.u.
Estland	27 950	27 780	22 796	14 100	16 030	12 536
Finland	142 700	140 900	i.u.	7 500	3 800	i.u.
Frankrike	1 127 039	1 094 836	1 124 363	779 609	790 780	787 300
Tyskland	1 774 793	1 836 952	1 742 920	610 249	600 270	580 031
Grekland	103 866	90 655	89 978	270	180	9 358
Ungern **	236 043	217 494	i.u.	24 580	22 322	i.u.
Irland	89 991	85 648	72 429	82 670	57 699	68 329
Italien	839 725	851 760	654 024	248 215	299 159	274 095
Lettland	23 258	22 458	22 686	8 131	5 307	6 740
Litauen	67 990	65 971	i.u.	15 517	15 877	i.u.
Luxemburg	7 434	7 852	8 733	2 738	3 569	4 292
Nederländerna	523 744	513 786	510 000	23 853	20 708	20 000
Polen	533 400	567 300	562 000	98 200	112 000	123 000
Portugal ***	162 680	140 013	284 776	5 646	23 087	29 171
Rumänien ******	138 850	124 500	i.u.	0	0	i.u.
Slovakien	54 760	58 720	58 706	923	462	1 140
Slovenien	29 996	26 808	26 171	3	0	2

Spanien	1 086 720	1 058 999	1 082 669	895 791	863 765	870 059
Sverige	211 100	214 420	207 460	49 600	44 170	48 340
Förenade kungariket	1 422 024	1 434 710	1 152 327	1 067 672	1 074 424	834 202

* Uppgifterna för 2011 omfattar inte data från Niederösterreich.
** Uppgifterna är inte definitiva eftersom den slutliga beräkningen av uppgifterna för 2011 pågår.
*** Ett uppskattat medelvärde på 20 % torrsubstans användes.
**** Uppgifter från 2007–2009 har använts.

BILAGA 4: DEPONERING AV AVFALL

Tabell 1: Antal deponier 2012

Medlemsstat	Farligt avfall	Icke-farligt avfall	Inert avfall	Övrigt avfall
Österrike	0	156	35	505[12]
Belgien	7	31	14	1
Bulgarien	8	174	3	-
Cypern	1[13]	119	2	-
Tjeckien	26	152	62	-
Kroatien	Krävs ej			
Danmark	6	52	6	0
Estland	7	6	-	-
Finland	22	90	4	-
Frankrike	-	-	-	-
Tyskland	76	2 643	1 742	11[14]
Grekland	2	74	-	2[15]
Ungern	13	72	11	-
Irland	0	36	5	45
Italien	-	-	-	-
Lettland	1	11	-	-
Litauen	0	11	3	0
Luxemburg	0	2	11	0

[12] Deponier med schaktmassor.

[13] Deponin byggdes före direktivets offentliggörande.

[14] Underjordisk lagring och långtidslagring.

[15] Icke-farligt industriavfall.

Medlemsstat	Farligt avfall	Icke-farligt avfall	Inert avfall	Övrigt avfall
Malta	0	-	-	-
Nederländerna[16]	22	22	22	-
Polen	-	-	-	-
Portugal	2	63	4	0
Rumänien[17]	105	105	105	-
Slovakien	11	90	17	-
Slovenien	2	71	14	0
Spanien	14	206	170	-
Sverige	46	108	30	0
Förenade kungariket	225	423	429	-
EU-27:	355[18]	3 719[19]	2 362[20]	564

16 I de siffror som Nederländerna angav i genomförandefrågeformuläret 2010–2012 görs ingen åtskillnad mellan deponier för farligt avfall, icke-farligt avfall och inert avfall.

17 I de siffror som Rumänien angav i genomförandefrågeformuläret 2010–2012 görs ingen åtskillnad mellan deponier för farligt avfall, icke-farligt avfall och inert avfall.

18 Eurostats uppskattning (utfasad)

19 Eurostats uppskattning (utfasad)

20 Eurostats uppskattning (utfasad)

Tabell 2: Restkapacitet för deponier för icke-farligt avfall 2012 (1 000 ton eller m^3)

Medlemsstat	Farligt avfall	Icke-farligt avfall	Inert avfall	Övrigt avfall	
Österrike	0	38 900	5 300	-	
Belgien	3 354 t + 607 460 m^3	8 763 t + 16 385 m^3	3 992	2 076.52	
Bulgarien	3 693	235 258	1 439	0	
Cypern	-	-	-	0	
Tjeckien	8 821	33 584	9 830	0	
Kroatien	Krävs ej				
Danmark[21]	463	692	260	0	
Estland	205 500	6 200	0	0	
Finland	18 061	48 667	496	0	
Frankrike	-	-	-	-	
Tyskland	54 800	455 200	184 100	7 600	
Grekland	1,5[22]	-	0	-	
Ungern	185 per år	38 900	16 800	0	
Irland	-	14 500	-	-	
Italien	-	-	-	-	
Lettland	180	16 211	0	0	
Litauen	0	1 250 per år	106 per år	0	
Luxemburg	0	1 160 127 m^3	14 593 544 m^3	0	
Malta	0	-	-	-	
Nederländerna[23]	-	39 690 m^3	0	0	
Polen	-	-	-	-	
Portugal	1 670	28 275	653	0	
Rumänien[24]	-	-	-	-	
Slovakien	813	8 964	-	0	
Slovenien	75	6 464	609	0	

[21] Innefattar deponier för mineralavfall och deponier för blandat avfall.

[22] Uppgifterna rör en av de två deponierna.

[23] I de siffror som Nederländerna angav i genomförandefrågeformuläret 2010–2012 görs ingen åtskillnad mellan deponier för farligt avfall, icke-farligt avfall och inert avfall.

[24] I de siffror som Rumänien angav i genomförandefrågeformuläret 2010–2012 görs ingen åtskillnad mellan deponier för farligt avfall, icke-farligt avfall och inert avfall.

Medlemsstat	Farligt avfall	Icke-farligt avfall	Inert avfall	Övrigt avfall	
Spanien	5 130 t + 80 000 m^3	124 168 t + 53 307 000 m^3	102 254	0	
Sverige	7 050	34 726	637	0	
Förenade kungariket	18 545	485 174	130 024	0	
EU-27	551 120[25]	2 288 590[26]	978 550[27]		

Källa: Genomförandeformulären 2010–2012 och Eurostat 2015.[28]

[25] Eurostats uppskattning (utfasad)

[26] Eurostats uppskattning (utfasad)

[27] Eurostats uppskattning (utfasad)

[28] *Eurostats databas.* Tillgänglig på: http://ec.europa.eu/eurostat/web/environment/waste/database. Tabellen visar alla tillgängliga uppgifter vid tidpunkten för utarbetandet av denna rapport.

BILAGA 5: FÖRPACKNINGAR OCH FÖRPACKNINGSAVFALL

Förpackningar och förpackningsavfall genererade per medlemsstat (ton)

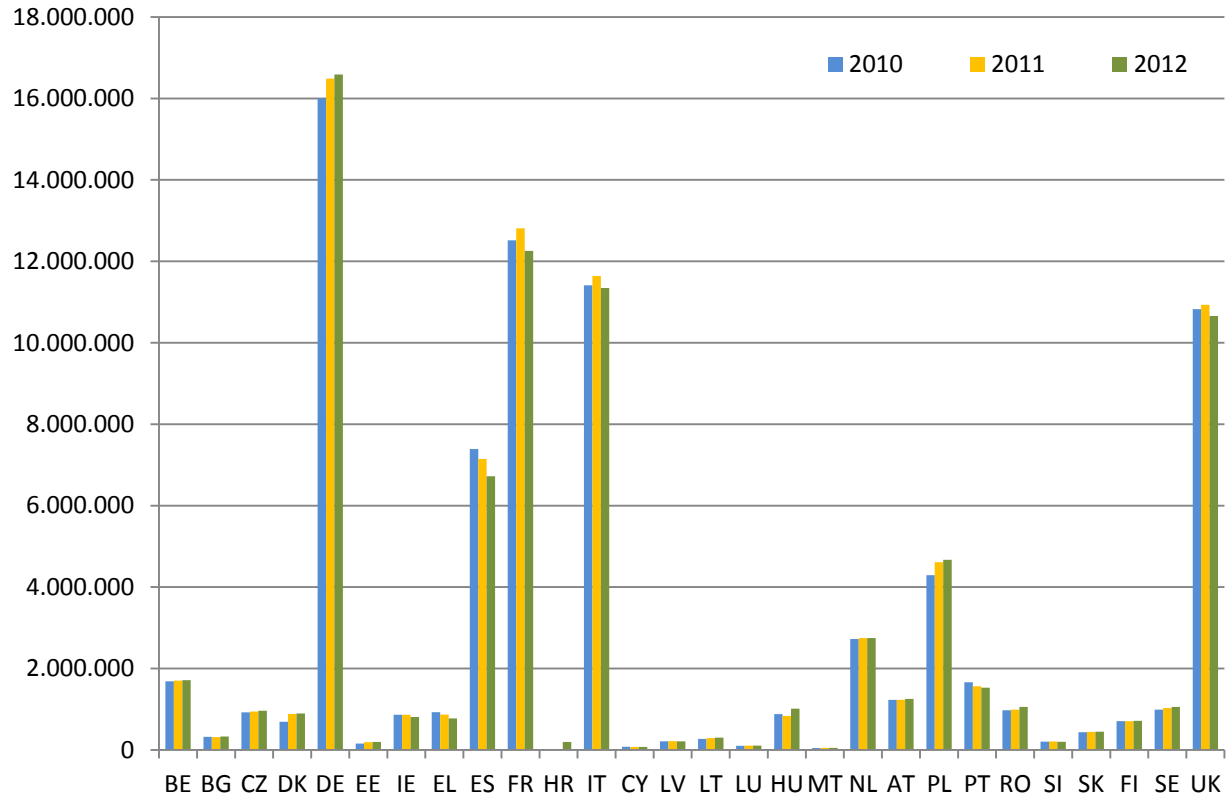

Källa: Eurostat (onlinekod: t_env_wasst)

Återvinning av förpackningsavfall per medlemsstat (%)

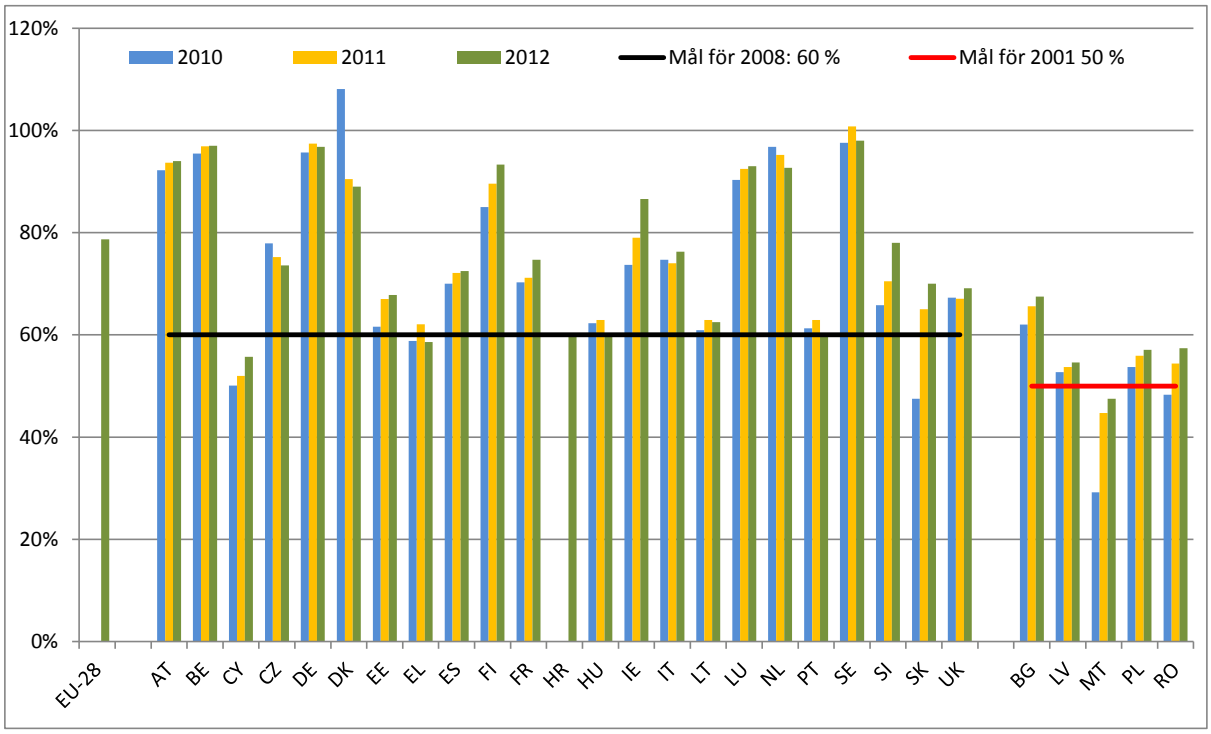

Källa: Eurostat (onlinekod: t_env_wasst)

Materialåtervinning av förpackningsavfall per medlemsstat (%)

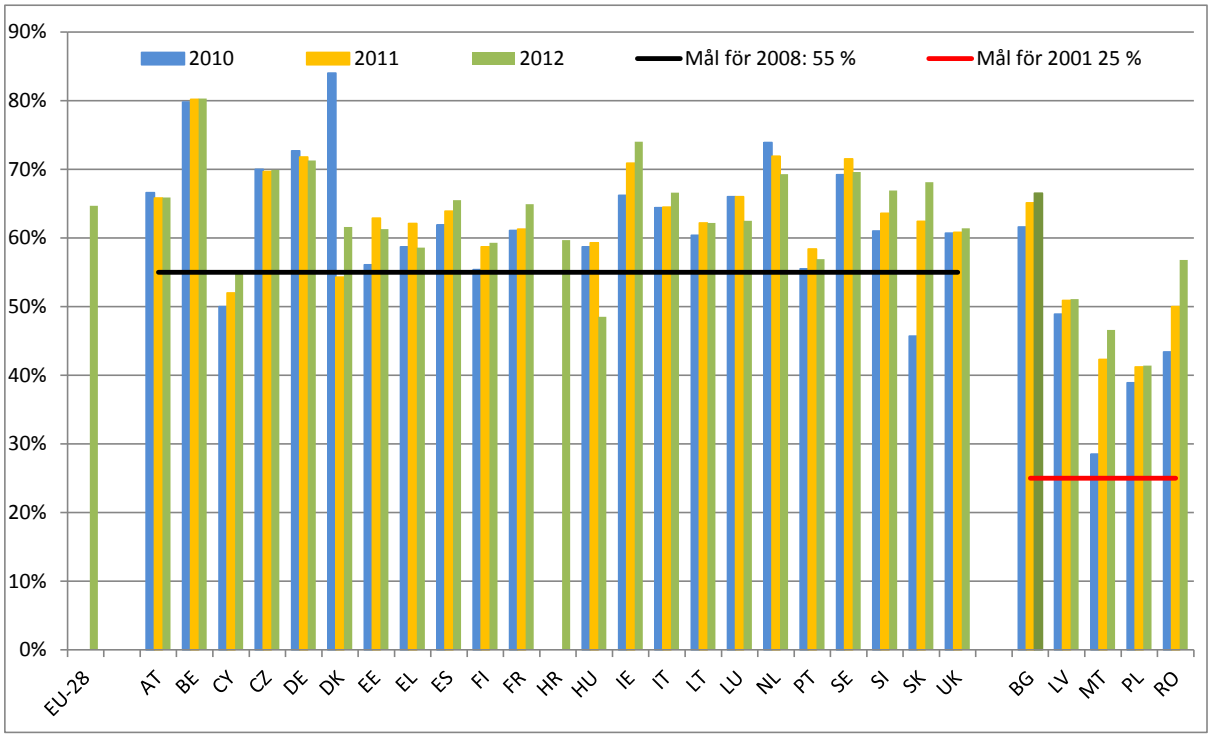

Källa: Eurostat (onlinekod: t_env_wasst)

BILAGA 6: AVFALL SOM UTGÖRS AV ELLER INNEHÅLLER ELEKTRISK ELLER ELEKTRONISK UTRUSTNING

Total mängd WEEE som insamlats från privata hushåll i medlemsstaterna (kg per capita)

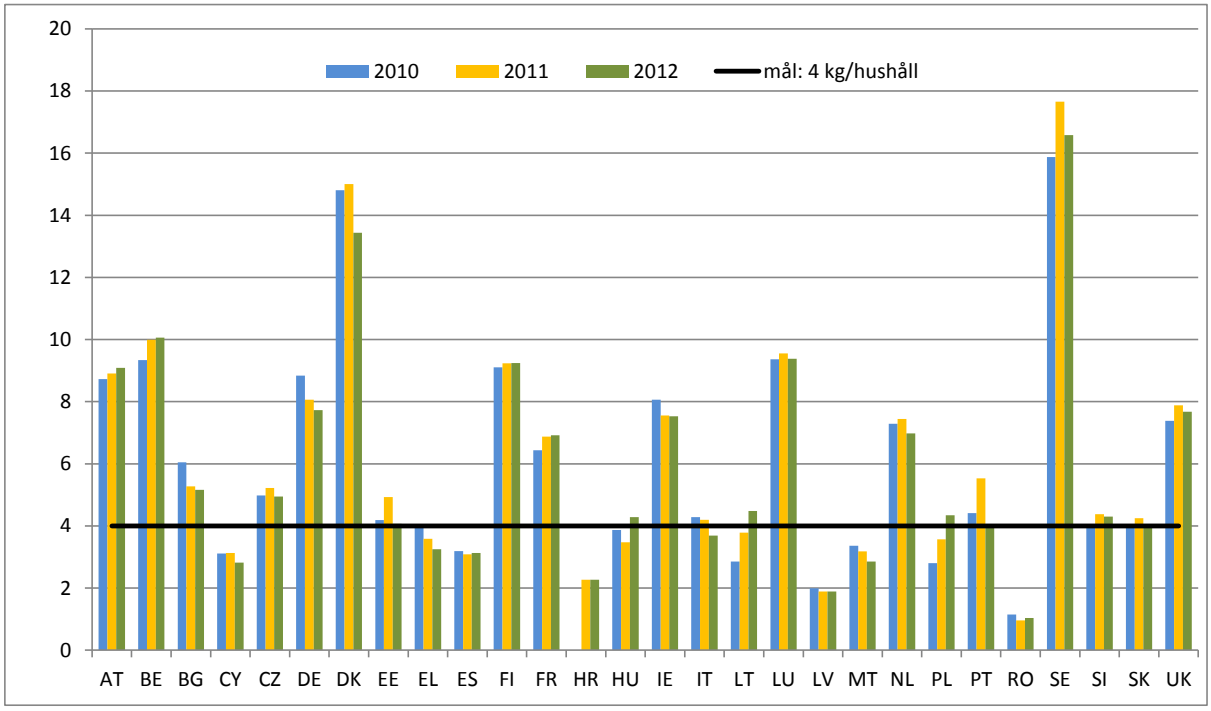

Källa: Eurostat (onlinekod: env_waselee)

BILAGA 7: BATTERIER OCH ACKUMULATORER

Medlemsstaternas insamling av förbrukade batterier och ackumulatorer (%)[29]

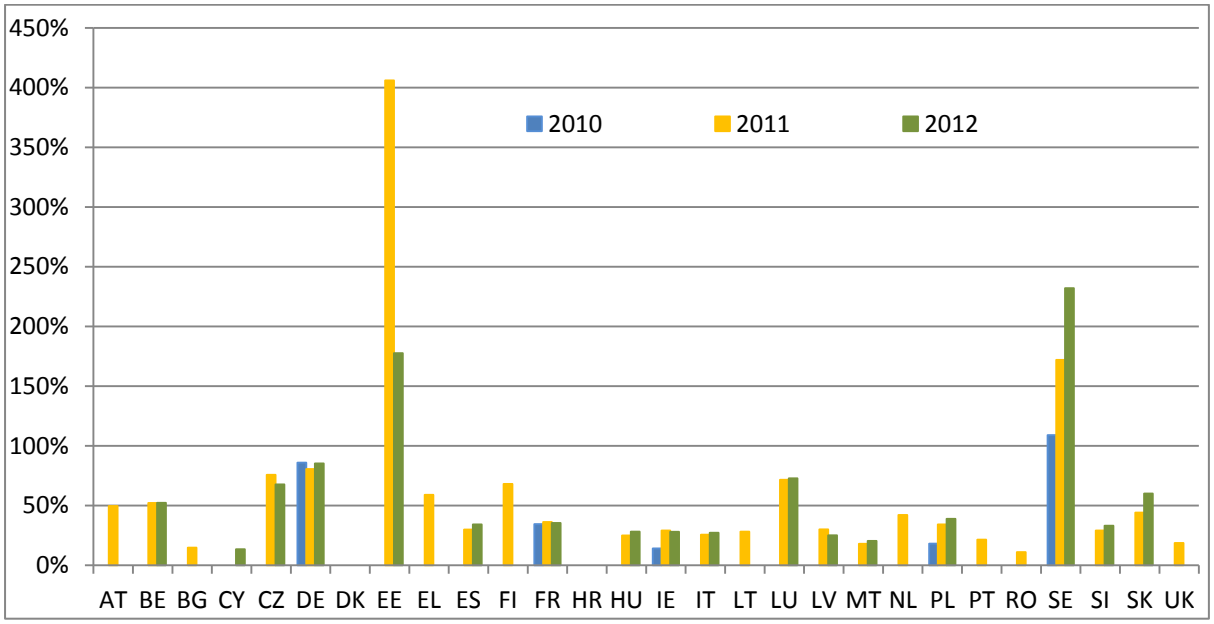

Källa: Uppgifter som lämnats av medlemsstaterna till Europeiska kommissionen (EC, 2014).

Medlemsstaternas återvinningsgrad för förbrukade batterier och ackumulatorer (%)[30]

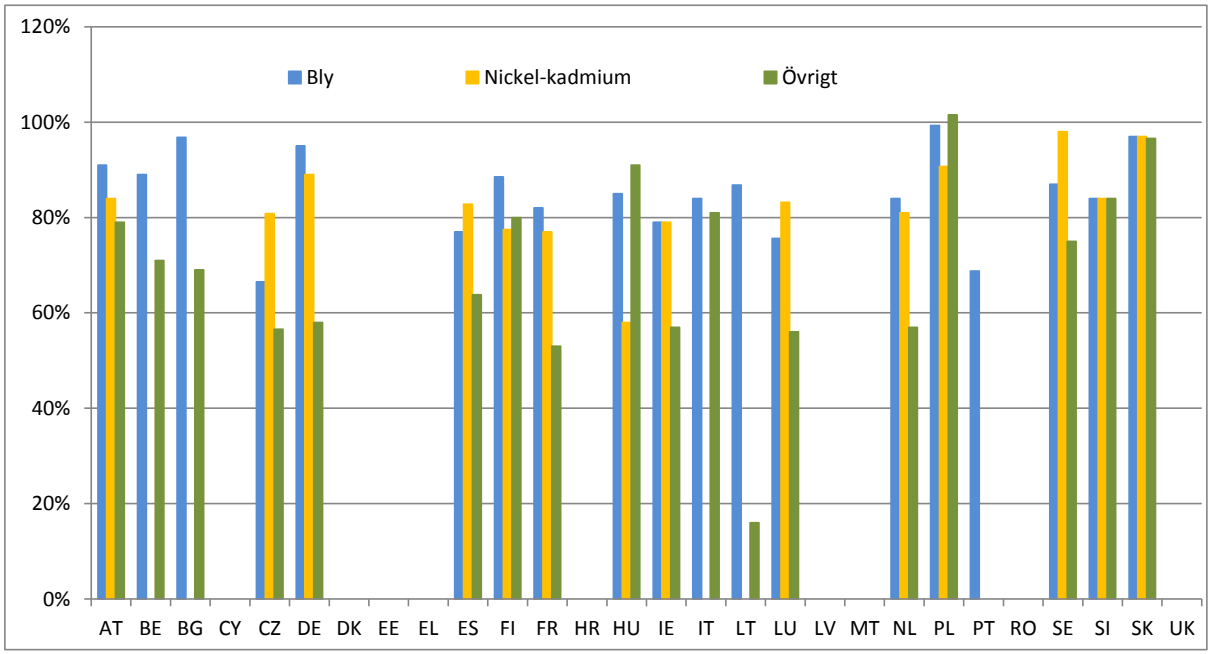

Källa: Uppgifter som lämnats av medlemsstaterna till Europeiska kommissionen (EC, 2014).

[29] I jämförande syfte beräknas insamlingsgraderna som genomsnittlig procentandel för de olika batterityperna.

[30] Det senaste uppgiftsåret har använts för varje medlemsstat för att visa återvinningsgraden för batterityperna mellan 2010 och 2012.